

11 съ Иисуса и съ ученици-тѣ неговы. И Фарисеи-тѣ като видѣхъ това, рекохъ на ученици-тѣ му: Защо вашій-тѣ учитель ^жсъ мытари-тѣ ^и грѣшници-тѣ ^{на} 12 едно яде и пие? А Иисусъ като чу това, рече имъ: Здрави-тѣ нѣмать нуждѫ отъ 13 лѣкарь, но болни-тѣ. Идѣте още и научите ся што е: «Милость ищѫ, а не жертовѣ;» защото не дойдохъ да призовѣ праведни-тѣ, ^и но грѣшни-тѣ на покаяніе.

14 Тогазъ идуватъ при него ученици-тѣ Иоаннови, и казуватъ му: «Защо нѣ и Фарисеи-тѣ постимъ много, а твои-тѣ ученици не постятъ? И рече имъ Иисусъ: «Можтъ ли свадбари-тѣ да тѣжатъ до като е съ тѣхъ младоженикъ-тѣ? ще дойдатъ обаче деніе, кога ся отнеме отъ тѣхъ младоженикъ-тѣ, ^и и тогази ще постятъ. И никой не кърпи ветхъ дрехъ съ небѣленъ плать; защото това което ще съ тури да запълни, отира отъ дрехъ-тѣ, и съдрено-то става по лошо. Нито наливатъ ново вино въ ветхи мѣхове: а инакъ, распукватъ ся мѣхове-тѣ, и виното ся излива, и мѣхове-тѣ ся развалиятъ; но наливатъ ново вино въ нови мѣхове, и едно-то и друго-то ся увадрятъ.

18 «Това когато говорѣше тѣмъ, ето началиникъ иѣкой си дойде, та му ся кланише и казуваше: Дѣщера ми до сега е умрѣла; но дойди и тури рѣжж-тѣ си на неї, и ще оживѣе. И станж та отиде велѣдъ него Иисусъ, и ученици-тѣ му.

20 И ето, ^жсена която страдаше отъ кръвотекеніе дванадесетъ години, пристъкли изъ отадъ, и допрѣ ся до полѣ-тѣ на 21 дрехъ-тѣ му; Защото думаше си: Ако ся допрѣ само до дрехъ-тѣ му, ще оздравѣш. А Иисусъ като ся обѣрнѣ та іж видѣ, рече: Дѣрзай, дѣщи: «вѣра-та твоя исцѣли тя. И отъ онзи часъ оздравѣ жена-та.

23 И когато ^рдойде Иисусъ въ кѫщи-тѣ началиниковъ, и видѣ ^севирицы-тѣ и народъ-тѣ въ смущеніе, Рече имъ: «Идѣте си, защото момиче-то не е умрѣло, но 25 спи. И присминаяхъ му ся. А като исцѣхъ народъ-тѣ, вѣзе Иисусъ, хванѣ іж 26 за рѣжж-тѣ; и момиче-то станж. Ирасчу ся това по всичкѣ-тѣ онажи земѣ.

27 И когато си отиваше Иисусъ отъ тамо, вървѣхъ велѣдъ него двама слѣпи, които въскахъ и казувахъ: ^г Помилуй ни, Сыне 28 Давидовъ. И щомъ влѣзе въ кѫщи, при-

^же Гл. 11; 19. Лук. 5; 30.
^з Лук. 15; 2. Гал. 2; 15.
^и Осир 6; 6. Мих. 6; 6, 7, 8.
^{Гл.} 12; 7.

^и 1 Тим. 1; 15.
^{Мар.} 2; 18 и др. Лук. 5; 33 и др. 18; 12.
^и Иоан. 8; 29.
^и Дави. 13; 2, 3, 14; 23. 1
Кор. 7; 5.
^и Мар. 5; 22 и др. Лук. 8; 41 и др.

^о Мар. 5; 25. Лук. 8; 43.
^п Лук. 7; 50. 8; 48; 17; 19.
18; 42.
^р Мар. 5; 38. Лук. 8; 51.
С винъ 2 Аѣт. 35; 25.
т Дави. 20; 10.
^у Гл. 15; 22; 20; 30; 31. Мар.
10; 47, 48. Лук. 18; 38, 39.
^ф Гл. 8; 4; 12; 16; 17; 9.
Лук. 5; 14.
^х Мар. 7; 36.
^и Гл. 12; 22. Лук. 11; 14.

стяпихъ слѣпи-тѣ при него, и казува имъ Иисусъ: Вѣрувате ли че могж да сторѣжъ 29 това? Казуватъ му: Ей, Господи. Тогазъ ся прикоснѣ до очи-тѣ имъ, и рече: Да бѫде вамъ по вѣрѣ-тѣ вашъ. И отворихъ имъ ся очи-тѣ. И запрѣти имъ Иисусъ строго, и рече: Гледайте, ^и да не 31 узнае това никой. ^и А тѣ като излѣзохъ, прославихъ го по всичкѣ-тѣ онажи земѣ.

32 И ^{когато} тѣ излѣзвахъ, ето, доведохъ му единъ чловѣкъ нѣмъ и бѣснуемъ. 33 И сълѣдъ испажданіе-то на бѣсъ-тѣ, проговори нѣмый-тѣ: и почудихъ ся народи-тѣ и думахъ: Никога не ся е видѣло 34 таквъзъ нѣщо въ Израиль. А Фарисеи-тѣ казувахъ: ^и Чрѣзъ началиникъ-тѣ бѣсовски изгонява бѣсове-тѣ.

35 «И обхождаше Иисусъ всички-тѣ градове и села, ^и то поучаваше въ съборища-та имъ, и проповѣдавше благовѣстіе-то на царство-то; и исцѣляваше всякъ болестъ 36 и всякъ немощъ въ народа. И ^{когато} видѣ множество-то на народъ-тѣ, смили ся за тѣхъ, защото бѣхъ изнемощѣли и прѣснѣхъ, ^и като овци които иѣматъ паstryръ.

37 Тогази рече на ученици-тѣ си: «Жетвата 38 е много, а работници-тѣ малко; За това ^и молѣте ся на Господаря на жетвѣ-тѣ да испрати работници на жетвѣ-тѣ си.

ГЛАВА 10.

1 «И призыва дванадесетъ-тѣ свои ученици, та имъ даде власть надъ нечисти-тѣ духове, да ги испаждатъ и да исцѣляватъ всякъ болестъ и всякъ немощъ.

2 А имена-та на дванадесетъ-тѣ Апостолы сѫ тѣзи: първый ^иСимонъ, който ся казува Петъръ, и Андрей братъ неговъ; ^иаковъ Зеведеевъ, и Иоанъ братъ неговъ; ^иФилипъ и Вартоломей; ^иОфомъ, и Матеѣ момтаръ-тѣ; ^иИаковъ Алфеевъ, и Леввей нареченый ^иФаддей; ^иСимонъ Кананитъ, и ^иИуда Искаріотскій, който го и прѣдаде.

5 Тѣзи дванадесетъ отпрати Иисусъ, и заповѣда имъ, и рече: ^иНа пѧть языческий да не идете, и ^ивъ градъ Самарянскій да не влѣзете; Но ^жходѣте повече ^ипри погиблѣ-тѣ овци отъ домъ-тѣ Израилевъ. ^и«И кѣдѣто ходите проповѣдувате и казувайте: ^иЦарство небесно наблизи. 7 Болни исцѣлявайте, прокаженни очищавайте, мъртви вѣскрѣшавайте, бѣсове ис-

^и Гл. 12; 24. Мар. 3; 22. Лук. 11; 15.
^и Мар. 6; 6. Лук. 18; 22.
^и Гл. 4; 23.
^и Мар. 6; 34.
^и Чис. 27; 17. 3 Цар. 22; 17. Иез. 34; 5. Зах. 10; 2.
^и Лук. 10; 2. Иоан. 4; 35.
^и 2 Сол. 3; 1.
^и Мар. 3; 13, 14; 6; 7. Лук. 6; 13. 9; 1.
^и Лук. 9; 2.
^и Гл. 3; 2. 4; 17. Лук. 10; 9.

^б Иона. 1; 42.
^и Лук. 6; 15. ^иДѣян. 1; 13.
^и Иоан. 13; 26.
^и Гл. 4; 15.
^и Винъ 2 Цар. 17; 24. Иона. 4; 9, 20.
^и Гл. 15; 24. ^иДѣян. 13; 46.
^и Иса. 53; 6. Иер. 50; 6, 17. Иез. 34; 5, 6, 16. 1 Пет. 2; 25.
^и Лук. 9; 2.
^и Гл. 3; 2. 4; 17. Лук. 10; 9.